

1. Шевченко З. В. Словник гендерних термінів / Укладач З. В. Шевченко. – Черкаси: видавець Чабаненко Ю., 2016. – 336 с.
2. Вагабов М.В. Ислам и женщина / М.В.Вагабов.– М.: Мысль, 1968. – 230 с.
3. Менджул М.В. Теоретичні проблеми дії принципів сімейного права. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». ДВНЗ «Ужгородський національний університет». 2020. 544 с.
4. Османов М.-Н. О. Коран. : пер с арабск. И ком. под ред. Х.А. Мадраимова, А.Г. Кудряшовой. С-П. Диля. 2009.
5. Хапчаев, С. Т. Полигамия в мусульманском праве: сравнительно-исторический анализ. *Известия высших учебных заведений. Поволжский регион. Общественные науки.* 2019. № 2 (50). С. 71–85.
6. Кириченко Т.С. Місце і роль жінки у країнах ісламського світу. 2010. с.263-265.
7. Вагабов М. В. Ислам. История и современность. Махачкала : Дагкнигоиздат, 2002. 416 с.

Елеонора СЕЛЮКОВА

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Науковий керівник:

Максим ШЕВЯКОВ

старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

**ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ
ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19**

Вірус COVID-19(SARS-CoV-2), що вперше був зафіксований у місті Ухань, Китай у грудні 2019 року за досить короткий проміжок часу захопив весь світ. У зв'язку з епідемією, Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) оголосила надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я, що мала міжнародне значення, а 11 березня 2020 року розповсюдження вірусу було визнано пандемією [1].

З початку пандемії було введено карантинні заходи, у зв'язку з якими психологічний стан людей помітно погіршився. Ситуація, що склалась на сьогоднішній день демонструє, що карантин став причиною депресії у більшій частини населення, також у результаті, що призводить до

дезадаптації. Отже, карантинні обмеження, вимушена ізоляція, що були викликані пандемією, спонукають до змін в психологічному здоров'ї, сфері взаємодії, особистості проходять вимушений період адаптації до нових вимог і умов для чого потребуються певні психологічні ресурси.

ВООЗ ввела в обіг новий термін, «Інфодемія» – розповсюдження недостовірної, неперевіреної, неточної інформації, що стосується пандемії коронавірусу та призводить до нагнітання, залякування, що достатньо ускладнює процес боротьби з проблемою зупинення розповсюдження вірусу COVID-19, з'ясовано в результаті дослідження на замовлення Програми Розвитку Організації об'єднаних Націй (ПРООН) та Дитячого фонду Організації Об'єднаних Націй (ЮНІСЕФ). [3]

Через кілька місяців після початку пандемії було введено адаптивний карантин, що передбачав поділ України на зони безпеки: «зелену», «жовту», «помаранчеву» та «червону» [1].

Що стосується навчального процесу, 90% освітніх закладів перейшли на дистанційне навчання, що спричинило значне погіршення якості освіти. Відповідно до адаптивного карантину навчальні заклади були вимушені в залежності від епідемічної ситуації переходити з дистанційної на змішану форму навчання, в той час коли заклади вищої освіти переважно продовжували освітній процес на дистанційній формі навчання [2].

У зв'язку з ситуацією, що склалась учні, студенти, викладачі переживають проблеми пов'язані з психічним здоров'ям: проблеми з адаптацією, підвищена тривожність, страх, стрес. За результатами досліджень, через закриття шкіл і перехід на дистанційне навчання діти та підлітки менше стали спілкуватися з однолітками, що призводить до депресії, менше проводити часу на вулиці, внаслідок чого відчують значне погіршення психологічного стану.

Безумовно перенесення хвороби COVID-19 несе за собою деякі наслідки, протягом першого часу як дорослі, так і діти можуть страждати від головного болю, дезорієнтації, погіршення пам'яті, проблеми з концентрацією, схильність до депресії, тривожність, безсоння, в загальному погіршення психологічного стану.

На психічне здоров'я впливає два фактори: по-перше, біологічна загроза вірусу, що впливає на нашу свідомість, по-друге, стресово-психологічний чинник, безпорадність, страх захворіти, стрімке зростання агресії, кількості конфліктів, також слід помітити, що люди стали більш нетерпимі. Нагнітання мас-медіа, стиль, у якому подають інформацію про COVID-19 засоби масової інформації, лякають людей, а в стані страху робити логічні вчинки неможливо. «COVID став об'єктом емоційно-стресової пандемії» – зазначає завідувач кафедри медичної психології, психосоматичної медицини та психотерапії Національного медичного університету імені О. Богомольця, доктор медичних наук Олег Чабан [4].

У результаті можна дійти висновку, що суворі умови створені внаслідок введення карантину через всесвітню пандемію COVID-19, суттєво вплинули на життя людей особливо в психологічному плані. Причиною є підвищена соціальна тривога, що викликана нав'язливо-кампульсивною поведінкою, пов'язана з гермофобією, тобто страх мікробів. На думку психологів, наслідки пандемії триватимуть ще довго після її завершення.

1. COVID-19: <https://ru.wikipedia.org/wiki/COVID-19>
2. Освіта в умовах пандемії у 2020/2021 році: аналіз проблем і наслідків: <https://cedos.org.ua/researches/osvita-v-umovah-pandemiyi-analiz-problem-i-naslidkiv/>
3. Річниця інфодемії. Із якими фейками про COVID-19 Україна та світ борються вже понад рік: <https://voxukraine.org/richnitsya-infodemiyi-iz-yakimi-fejkami-pro-covid-19-ukrayina-ta-svit-boryutsya-vzhe-ponad-rik/>
4. Чабан О. С. Психічне здоров'я в період пандемії COVID-19 (особливості психологічної кризи, тривоги, страху та тривожних розладів) [Електронний ресурс] / О. С. Чабан, О. О. Хаустова. URL : <https://neuronews>
5. Зливков, В. Л., Лукомська, С. О., Федан, О. В. (). Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях. Київ.: Педагогічна думка, 2016.

Надія СЛІВІНСЬКА

студентка Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:

Олексій ХАЛАПСІС

завідувач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
доктор філософських наук, професор

СМЕРТНА КАРА ЧИ ДОВІЧНЕ УВ'ЯЗНЕННЯ?

На демократичну державу покладається відповідальність охороняти життя та здоров'я громадян, а також забезпечити законність і правопорядок. Дехто стверджує, що смертна кара не відповідає вимогам демократизму та гуманності та не гарантує зменшення рівня кримінальності у державі. Чи так це насправді?

В Україні на утримання одного ув'язненого витрачається значно більше, ніж середня заробітна плата державного службовця, що з економічного боку виглядає не дуже нерозумно. Можливо, гуманізм щодо